

Alimentationssager samt for Forkyndelser af Udpantningskendelser og Forligsindkaldelser. Endvidere har Stævningsemændene ved alle Forkyndelser i visse Tilfælde Krav paa Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, jfr. Retsafgiftslovens § 28.

Til §§ 37 og 39, 1ste Stykke.

(Retsplejelovens §§ 170 og 183).

I Overensstemmelse med et fra mange Sider ytret Ønske foreslaas det i Tilknytning til de ved Justitsministeriets Cirkulære af 20. August 1925 om Straffeattester givne Regler, at Vidners Pligt til at oplyse, om der tidligere er overgaaet dem en Straffedom, indskrænkes saaledes, at et Vidne kun skal være pligtigt til at besvare det Spørgsmaal, om Vidnet i de sidste 5 Aar er blevet idømt eller har udstaaet Straf, eller om det er under Tiltale for eller fundet skyldigt i Mened, jfr. med Hensyn til denne Forbrydelse Retsplejelovens § 188, 1ste Stykke, Nr. 3. For at Forslagets Bestemmelse ikke skal blive illusorisk, foreslaas det derhos foreskrevet, at Dommeren skal drage Omsorg for, at det under Vidners Afhøring iagttages, at Spørgsmaal i den heromhandlede Henseende ikke stilles i videre Omfang end nævnt.

Til §§ 38, 39, 2det Stykke, 42, 51, 2det Stykke, 114, 116, 2den Del, og 124.

(Retsplejelovens §§ 172, 183, 194, 302, sidste Stykke, 763, 767, 1ste Stykke, nyt 3die Punktum, og 807).

Fra et af Børnesagens Fællesråd nedsat Udvalg har der været rettet Henvendelse til Justitsministeriet om at søge tilvejebragt ændrede Regler om Børns Afhøring for Politi og Ret. Noget positivt Forslag til nye Regler har man ikke fremsat, men har nøjedes med at fremhæve, at man som Maal stræber imod, at alle saadanne Afhøringer skal foretages af Værgeraadet. Justitsministeriet formener imidlertid ikke, at der kan være Tale om at gennemføre en saa vidtgaaende Regel. Rent bortset fra, at Værgeraadene i adskillige Tilfælde næppe vilde kunne magte en saadan Opgave, vilde den paa-tænkte Ordning være i den stærkeste Strid med den i al moderne Retspleje tilstræbte Umiddelbarhed og dertil knyttede frie Bevisbedømmelse. At Retten i Sager, hvor Sigtede eller Hovedvidnerne er Børn eller unge Mennesker, skulde være nødt til altid at dømme uden at have hørt de paagældendes egen Forklaring, vilde være uforsvarligt.

Derimod formener Justitsministeriet, at der kan være Grund til i Loven udtrykkeligt at hjemle, at Afhøringer i Straffesager for Ret eller Politi af Børn enten som Vidner eller som Sigtede i det Omfang, i hvilket det skønnes forsvarligt, skal kunne overlades Værgeraadet, at saadanne Afhøringer skal kunne finde Sted udenfor Retslokalet eller Politikammeret, især i Barnets Hjem, og at der i de heromhandlede Tilfælde altid skal tages et særligt Hensyn til den paagældendes unge Alder.

I denne Retning sigter de ovennævnte Ændringsforslag, af hvilke Forslagene til §§ 172, 183 og 194 angaar Vidneforklaringer og Forslagene til §§ 763, 767 og 807 Afhøringer af Sigtede. Ændringen i § 302, sidste Stykke er en Konsekvens af Ændringen i § 172.

Til § 40.

(Retsplejelovens § 185).

Jfr. Bemærkningerne nedenfor til §§ 115 m. fl.

Til § 41.

(Retsplejelovens § 192).

I Anledning af, at det af enkelte Underrettsdommere er oplyst, at der i Retten ofte høres Klage over Vidnegodtgørelsens ringe Størrelse, har Justitsministeriet overvejet dette Spørgsmaal og indhentet en Erklæring derover fra Retsplejeudvalget. Dette har ikke kunnet anbefale, at Vidnegodtgørelsen forhøjes, idet Udvalget lægger Vægt paa, at Pligten til at afgive Forklaring som Vidne maa betragtes som et borgerligt Ombud. Denne Betragtning finder Justitsministeriet imidlertid ikke afgørende overfor den Omstændighed, at Vidnegodtgørelsen endnu kun er af den samme Størrelse, hvortil den fastsattes allerede i Retsplejeloven af 26. Marts 1909 § 183, og man foreslaar derfor Godtgørelsen forhøjet til det dobbelte.

Vidnegodtgørelsen afholdes i borgerlige Sager af Parterne, medmindre der er bevilliget fri Proces, jfr. Retsplejelovens § 331, 1ste Stykke, Nr. 2. I Straffesager afholdes Godtgørelsen, forsaavidt angaar Domsforhandling for Landsret eller Højesteret, af Statskassen, jfr. Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen af 11. April 1916 § 1, Litra e, medens den iøvrigt i Henhold til denne Lovs § 3 afholdes efter de før Retsplejelovens Ikrafttræden gældende Regler, d. v. s. af de kommunale Kasser som Delinkventomkostninger. Efter de Justitsministeriet foreliggende Oplysninger om de aarlige